

Depiction of Health

2016; 7(2): 50-56

<http://dohweb.tbzmed.ac.ir>

An Epidemiological Study on the Incidence of Accidents Among under 5 Years of Age Referred to Emergency Hospital Units in Hamadan Province

Salman Khazaei¹, Sakineh Mazharmanesh², Razieh Mirmoeini², Zaher Khazaei³
Raheleh Rezaeian-Langroodi⁴, Azam Bidarafsh^{*5}, Hossein Amirian⁶, Zahra Zobdeh⁷

Article Info:

Article History:

Received: 2016/05/23

Accepted: 2016/06/19

Published: 2016/09/20

Keywords:

- Injury
- Accidents
- Children
- Epidemiology

Abstract

Background and objectives: Accidents and injuries are the leading causes of avoidable illness and death in most of the countries in the world. For health policymakers, it is essential to have knowledge about the occurrence of accidents. The aim of this study was to evaluate the incidence of accidents in children under 5 years of age referring to emergency departments in Hamadan province.

Material and Methods: This is a retrospective study that all under 5 years of age patients referred to hospitals in Hamadan province were enrolled in the study during 2009 to 2014. Data were extracted from injury register software and by using descriptive and analytic statistics, data were analyzed with STATA software version 12 at the level of error less than 5%.

Results: A total of 7409 under 5 years of age patients were registered during this period. 70.4% were male and 38.97% of them were under 1 year old. Home accidents included 45.07% of the accidents. Car accidents (27.89%), hit (22.16%) and fall (16.79%) were the most occurred accidents in both sexes.

Conclusion: Due to the high incidence of accidents at home and roads, necessary precautions should be taken in this regard.

Citation: Khazaei S, Mazharmanesh S, Mirmoeini R, Khazaei Z, Rezaeian-Langroodi R, Bidarafsh A, Amirian H, Zobdeh Z. An Epidemiological Study on the Incidence of Accidents Among under 5 Years of Age Referred to Emergency Hospital Units in Hamadan Province. *Depiction of Health* 2016; 7(2): 50-56.

1. Department of Epidemiology, School of Public Health, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran.

2. Department of Health Services, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran.

3. Social Determinants of Health Research Center, Kurdistan University of Medical Sciences Sanandaj, Iran

4. Department of Nursing, Tuyserkan Branch, Islamic Azad University, Tuyserkan, Iran.

5. Department of Social Medicine, Qom University of Medical Sciences, Qom, Iran. (Email: Abiderafsh@yahoo.com)

6. M.Sc. in Epidemiology, Tabriz University of Medical Sciences, Shabestar Health Center, Iran.

7. B.Sc. in Nursing, Hamadan University of Medical Sciences, Hamadan, Iran.

بررسی همه گیر شناختی حوادث در کودکان زیر ۵ سال مراجعه کننده به اورژانس‌های بیمارستان‌های استان همدان

سلیمان خزایی^۱، سکینه مظهرمنش^۲، راضیه میر معینی^۲، ظاهر خزایی^۲، راحله رضاییان لنگردوی^۴
اعظم بیدرفش^{۵*}، حسین امیریان^۱، زهرا زبده^۶

چکیده

زمینه: حوادث از علل اصلی و قابل اجتناب بیماری‌ها و مرگ در بیشتر کشورهای جهان است. آگاهی از ابعاد رخداد سوانح و حوادث برای سیاست‌گزاران بهداشتی حائز اهمیت است. هدف از این مطالعه بررسی رخداد سوانح و حوادث در کودکان زیر ۵ سال مراجعه کننده به اورژانس استان همدان است.

روش کار: مطالعه حاضر یک مطالعه مقطعی است که کلیه حادثه‌دیده‌های زیر ۵ سال مراجعه کننده به اورژانس بیمارستان‌ها استان همدان طی سال‌های ۹۳-۱۳۸۸ وارد مطالعه شدند. داده‌ها از نرم افزار ثبت مصدومین استخراج و با استفاده از آمار توصیفی و تحلیلی با نرم افزار Stata نگارش ۱۲ در سطح خطای کمتر از ۵٪ تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: در مجموع ۷۴۰۹ مصدوم زیر ۵ سال طی این دوره زمانی ثبت شده بود. ۷۰/۴٪ موارد پسر بودند و ۳۸/۹۷٪ آن‌ها زیر یک سال داشتند. حوادث خانگی ۴۵/۰۷٪ رخداد سوانح را به خود اختصاص داده بودند. در مجموع به ترتیب تصادف خودرویی (۲۷/۸۹٪)، ضربه (۲۲/۱۶٪) و سقوط (۱۶/۷۹٪) بیشترین رخداد حوادث را در هر دو جنس به خود اختصاص داده بودند.

نتیجه‌گیری: با توجه به رخداد بالای سوانح در منزل و جاده‌ها می‌بایست اقدامات احتیاطی و پیشگیرانه لازم در این خصوص به عمل آید.

کلیدواژه‌ها: مصدومیت، سوانح و حوادث، کودکان، اپیدمیولوژی

خزایی س، مظهرمنش س، میرمعینی ر، خزایی ظ، رضاییان-لنگردوی ر، بیدرفش ا، امیریان ح، زبده ز. بررسی همه گیر شناختی حوادث در کودکان زیر ۵ سال مراجعه کننده به اورژانس‌های بیمارستان‌های استان همدان. تصویر سلامت ۱۳۹۵؛ ۷(۲): ۵۶-۵۰

۱. کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، گروه اپیدمیولوژی، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.
۲. کارشناس بهداشت عمومی، معاونت امور بهداشتی، گروه پیشگیری و مبارزه با بیماری‌ها، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.
۳. کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، مرکز تحقیقات عوامل اجتماعی مؤثر بر سلامت، دانشگاه علوم پزشکی کردستان، سنندج، ایران.
۴. کارشناس ارشد پرستاری، گروه پرستاری، دانشگاه آزاد اسلامی، شعبه تویسرکان، تویسرکان، ایران.
۵. کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، گروه پزشکی اجتماعی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران. (Email: Abiderafsh@yahoo.com)
۶. کارشناس ارشد اپیدمیولوژی، شبکه بهداشت و درمان شبستر، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران.
۷. کارشناس پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی همدان، همدان، ایران.

مقدمه

حوادث، عمده‌ترین همه‌گیری بیماری‌های غیرواگیر قرن حاضر (۱) و از مهمترین عوامل تهدید کننده سلامت بشر در طول تاریخ می‌باشند. طوری که با پیشرفت تکنولوژی، علوم بهداشتی، پزشکی و تغییر شیوه‌های زندگی هر روز شکل خاصی را به خود گرفته (۲) و علاوه بر اثرات روحی و جسمی بر فرد مصدوم سالانه موجب تحمیل هزینه‌های گزاف بر جامعه و خانواده می‌گردد (۳). امروزه یکی از مهمترین مسائل بهداشتی جوامع بشری و یکی از علل اصلی مرگ و میر در جوامع مختلف اعم از جوامع صنعتی و پیشرفته و یا در حال توسعه مسئله حوادث در کودکان بوده که آسیب پذیرترین گروه در خصوص آسیب‌ها و سوانح محسوب می‌شوند و نقش مهمی در حفظ و حراست از ارزش‌های الهی و اسلامی کشور دارند و حفظ و سلامت و ایمنی آنان جزء الویت برنامه‌های کشوری قرار دارد (۴).

بر طبق آمارها در هندوستان میزان مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال ۳۳ نفر در ۱۰۰۰ تولد زنده اعلام شده است که یکی از شاخص‌های مهم توسعه و سلامت در کشورها به شمار می‌رود (۴). بررسی مطالعات و پژوهش‌ها نشان می‌دهد که کودکان زیر ۵ سال بیشتر در معرض خطر حوادثی چون سوختگی، مسمومیت‌ها و سقوط قرار دارند (۵). همچنین بررسی‌ها نشان می‌دهد که در مقابل کاهش مرگ و میر کودکان از بیماری‌های مزمن و عفونی، مرگ کودکان به علت حوادث در سطح جهان افزایش داشته است (۶). طبق گزارش سازمان جهانی بهداشت سوانح دومین علت مرگ و اولین عامل تعداد سال‌های از دست رفته عمر در ایران اعلام شده است (۷ و ۸) که هر ساله صدها هزار حادثه ناگوار با میانگین بیش از ۵۰ درصد از حوادث در کودکان زیر ۵ سال اتفاق می‌افتد (۹ و ۱۰).

با توجه به این‌که طبق بررسی‌های انجام شده درباره تلفات ناشی از آسیب‌های گوناگون در کودکان زیر ۵ سال در همدان آمار معتبری در دسترس نیست و طبق آمار منتشر شده حدود ۳٪ از تمام مراجعات به مراکز بهداشتی درمانی به علت آسیب‌های مختلف ناشی از سوانح و حوادث بوده است (۸)؛ همچنین با توجه به تأثیری که سوانح و حوادث بر شاخص تعداد سال‌های از دست رفته عمر می‌گذارد، لذا این مطالعه به منظور بررسی اپیدمیولوژیک رخداد سوانح و حوادث در کودکان زیر ۵ سال استان همدان طی سال‌های ۹۳-۱۳۸۸ طراحی و اجرا گردید تا با شناخت اپیدمیولوژیک سوانح و حوادث در کودکان زیر ۵ سال سیاستگذاران بهداشتی را تشویق و تحریک به ارائه روش‌های پیشگیری بهتری برای این افراد در معرض خطر اجتماع بنماییم.

مواد و روش‌ها

این مطالعه از نوع مقطعی (توصیفی - تحلیلی) می‌باشد، که با استفاد از داده‌های برنامه ثبت سوانح و حوادث یک دوره شش ساله مربوط به سال‌های ۹۳-۱۳۸۸ در سطح استان همدان بر

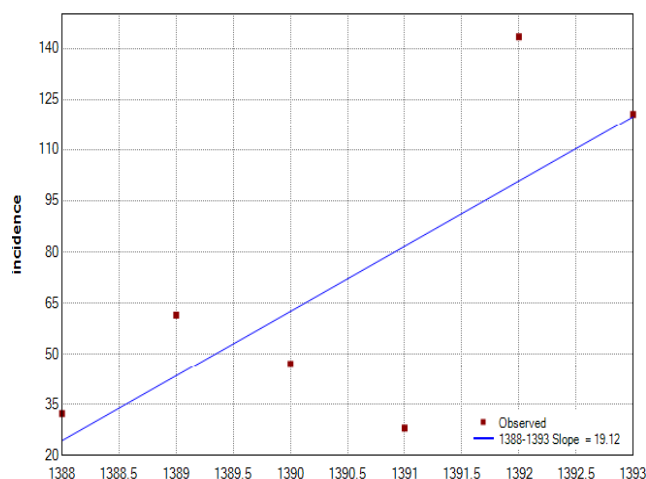
روی کودکان زیر ۵ سال انجام شد. در این مطالعه تمامی سوانح و حوادث که مجروح جهت دریافت خدمات درمانی به هریک از بیمارستان‌های خصوصی و یا دولتی در سطح شهرستان‌های استان مراجعه نموده بود و یا توسط اورژانس ۱۱۵ به بیمارستان انتقال داده شده بودند و جهت درمان ایشان اقدامات درمانی به صورت سرپایی و یا بستری ارائه شده بود، وارد مطالعه شد. اطلاعات سایر سوانح و حوادثی که منجر به مرگ و میر در صحنه رخداد حوادث شده بود و یا افراد به علت خفیف بودن صدمات وارده نیازی به مراجعه به بیمارستان نداشتند؛ به علت اینکه اطلاعات در خصوص آن‌ها در دسترس نبود در مطالعه وارد نشد. در این مطالعه بر پایه برنامه ثبت سوانح و حوادث کشوری، اطلاعات موجود در فرم گزارش مراقبت اورژانس ۱۱۵ و اطلاعات شرح حال بیمار که توسط پرستار و پزشک تکمیل شده است، جهت استخراج اطلاعات مورد نیاز استفاده شدند. این اطلاعات معمولاً توسط کارشناس مدارک پزشکی از پرونده مجروحین استخراج می‌گردد و به نرم افزار ثبت کشوری سوانح و حوادث وارد می‌شود. این اطلاعات توسط بیمارستان‌ها تکمیل و به صورت دوره ای به مرکز بهداشت استان انتقال داده می‌شوند و در آنجا اطلاعات مربوطه به کلیه شهرستان‌های استان برای هر سال گردآوری می‌شود. این نظام ثبت در راستای برنامه کشوری پیشگیری از حوادث و آسیب‌ها توسط مرکز مدیریت بیماری‌های وزارت بهداشت طراحی شده است و حاوی متغیرهای نام و نام خانوادگی، سن، جنس، منطقه وقوع حادثه، محل حادثه، نوع حادثه، ماه و سال وقوع حادثه، پیامد حادثه و نام مرکز ثبت کننده می‌باشد و هم‌اکنون ثبت موارد مصدوم مراجعه کننده به اورژانس در تمامی بیمارستان‌های ایران انجام می‌گیرد. اعتبار این ابزار با توجه به طراحی آن توسط صاحبان فرایند و مطابقت با محتوای برنامه کشوری مورد تأیید است.

داده‌ها با هماهنگی معاونت بهداشتی استان اخذ گردید و با استفاده از آمار توصیفی شامل نمودار، فراوانی، میانگین و انحراف معیار متغیرها و همچنین آمار تحلیلی شامل آزمون کای دو برای تعیین ارتباط بین متغیرها با جنسیت و همچنین آزمون t-test برای تعیین تفاوت بین میانگین سنی بین دو جنس انجام گرفت. به منظور تعیین درصد تغییرات سالانه (APC) با استفاده از رگرسیون خطی نرم افزار Join point 4.1.1.1 استفاده شد. در تمامی مراحل آماری سطح معناداری کمتر از ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. داده‌ها با استفاده از نرم افزار Stata نگارش ۱۲ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

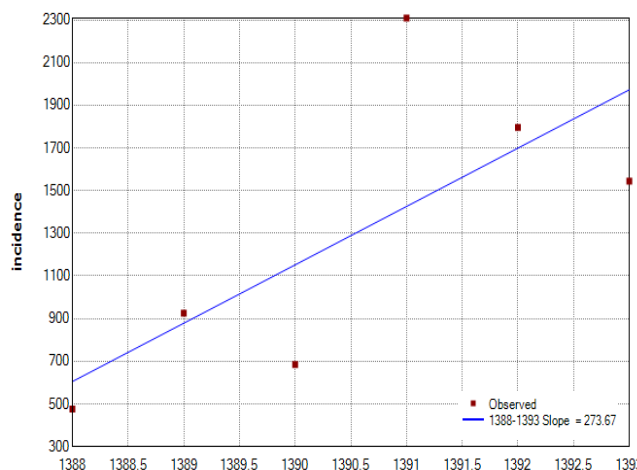
یافته ها

تعداد کل سوانح و حوادث در کودکان زیر ۵ سال ثبت شده در بیمارستان های استان طی دوره زمانی ۱۳۸۸-۹۳ برابر ۷۴۰۹ نفر بود. همان گونه که در نمودار شماره یک مشاهده می شود، بیشترین میزان بروز در دختران مربوط به سال ۱۳۹۲ با میزان

بروز ۱۴۳/۴ به ازای هر ۱۰۰۰۰۰ نفر و در پسرها مربوط به سال ۱۳۹۱ با میزان بروز ۲۳۰/۸/۵ نفر به ازای ۱۰۰۰۰۰ نفر جمعیت آنها بود. نتیجه آنالیز رگرسیون خطی حاکی از شیب افزایشی میزان بروز حوادث در کودکان پسر (۲۳۷/۶۷) و همچنین کودکان دختر (۱۹/۱۲) بود (نمودار شماره ۱).

میزان بروز در کودکان دختر

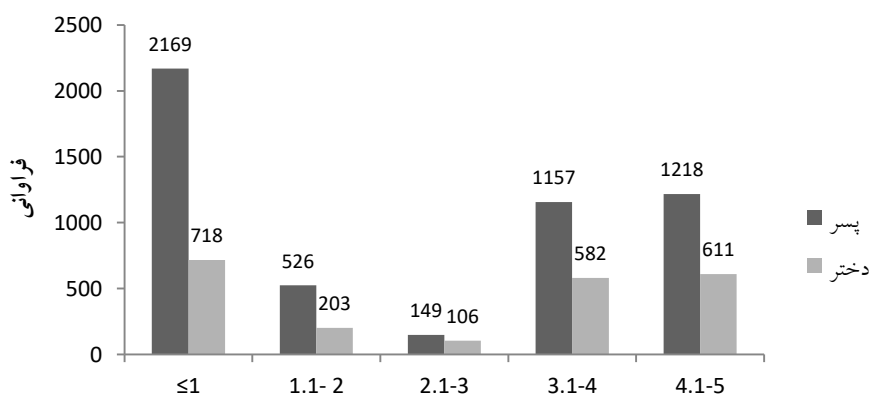

میزان بروز در کودکان پسر

نمودار ۱. روند میزان بروز سوانح و حوادث در کودکان زیر ۵ سال استان همدان طی سال های ۹۳-۱۳۸۸ به تفکیک جنسیت

رخداد سوانح و حوادث در پسران بیشتر از دخترها بود. به طور کلی کمترین سوانح مربوط به گروه سنی ۳-۱ سال بود (نمودار شماره ۲).

۷۰/۴٪ سانحه دیدگان پسر بودند. ۳۸/۹۷٪ آنها زیر یکسال داشتند. میانگین سنی در کودکان پسر $1/7 \pm 1/74$ و میانگین سنی دخترها $1/65 \pm 1/07$ بود ($P < 0.001$) در تمامی گروه های سنی

سن

نمودار ۲. توزیع فراوانی کودکان مراجعه کننده به اورژانس بیمارستان های استان همدان بر حسب سن به تفکیک جنسیت

خیابان با ۱۹/۰۲٪ موارد درصد قابل ملاحظه ای از سوانح را به خود اختصاص داده بودند. در ۵/۶۶٪ موارد محل حادثه مشخص نشده بود و در کمتر از ۱٪ آنها سوانح در اماکن ورزشی رخ داده بود.

همان گونه که در جدول شماره ۱ مشاهده می شود، ۶۱/۷٪ سوانح در سطح شهر رخ داده بود. همچنین ۴۵/۰۷٪ از سوانح و حوادث در کودکان زیر ۵ سال در داخل منزل مسکونی رخ داده بود و بعد از آن جاده و بزرگراه ها با ۲۳/۹۲٪ موارد و کوچه و

جدول ۱. توزیع فراوانی مصدومین مراجعه کننده به اورژانس بیمارستان های استان بر حسب فصل سال و محل وقوع حادثه

متغیر	تعداد	درصد
مکان حادثه	شهر	۴۵۷۱
	روستا	۱۶۰۳
	خارج از شهر و روستا	۱۲۳۵
محل حادثه	جاده و بزرگ راه	۱۷۷۲
	منزل	۳۳۳۹
	اماکن عمومی	۱۸۰
	اماکن ورزشی	۶۱
	کوچه و خیابان	۱۴۰۹
	نامشخص	۴۲۰
	سایر	۲۲۸

وجود داشت ($P < 0.001$). در هر دو جنس به تفکیک نیز تصادف خودرویی، ضربه و سقوط بیشترین فراوانی را داشتند. سوختگی در دختران به شکل قابل ملاحظه ای بیشتر از پسران بود، خشونت در حادثه دیده های پسر نیز درصد بیشتری از درصد کل را در مقایسه با جنس مخالف به خود اختصاص داده بود.

در جدول شماره ۲ فراوانی حادثه دیده ها بر حسب نوع حادثه به تفکیک جنسیت نشان داده شده است. در مجموع به ترتیب تصادف خودرویی (۲۷/۸۹٪)، ضربه (۲۲/۱۶٪) و سقوط (۱۶/۷۹٪) بیشترین رخداد حوادث را در هر دو جنس به خود اختصاص داده بودند. بین جنسیت و نوع حادثه اختلاف معنادار

جدول ۲. توزیع فراوانی کودکان سانحه دیده مراجعه کننده به اورژانس بیمارستان های استان بر حسب نوع حادثه به تفکیک جنسیت

متغیر	پسر		دختر		مجموع	P.Value
	تعداد	درصد	تعداد	درصد		
برق گرفتگی	۲۵	۰/۴۸	۴	۰/۱۸	۲۹	۰/۳۹
مار و عقرب گزیدگی	۲۱	۰/۴	۴	۰/۱۸	۲۵	۰/۳۴
حیوان گزیدگی	۵۱	۰/۹۸	۲۱	۰/۹۵	۷۲	۰/۹۷
سوختگی	۹۸	۱/۹	۶۸	۳/۰۶	۱۶۶	۲/۲۴
سقوط	۸۱۲	۱۵/۶۵	۴۳۲	۱۹/۴۶	۱۲۴۴	۱۶/۷۹
ضربه	۱۱۲۸	۲۱/۷۴	۵۱۴	۲۳/۱۵	۱۶۴۲	۲۲/۱۶
تصادف موتورسوار	۳۰۱	۵/۸	۵۰	۲/۲۵	۳۵۱	۴/۷۴
تصادف عابرین پیاده	۳۰۶	۵/۹	۱۵۸	۷/۱۲	۴۶۴	۶/۲۶
تصادف خودرویی	۱۵۰۷	۲۹/۰۴	۵۵۹	۲۵/۱۸	۲۰۶۶	۲۷/۸۹
مسمومیت	۳۱۲	۶	۱۴۸	۶/۶۷	۴۶۰	۶/۲۱
خشونت	۱۲۷	۲/۴۵	۱۰	۰/۴۵	۱۳۷	۱/۸۵
سایر	۴۹۶	۹/۵۶	۲۴۹	۱۱/۲۲	۷۴۵	۱۰/۰۶

بحث

نتایج پژوهش حاضر نشان داد که ۷۰/۴٪ سانحه دیدگان پسر و ۲۹/۶٪ دختر بودند. تحقیقات مشابه انجام شده توسط حاج هاشمی و همکارانش نیز نشان داد که ۶۳/۸ درصد کودکان حادثه دیده پسر و ۳۶/۲ درصد آنان دختر بودند (۱۱). در مطالعه انجام شده توسط طاهری و همکارانش (۱۲) نشان داده شد که ۳۲/۷٪ حوادث در زنان و ۶۷/۳٪ در مردان اتفاق افتاده است. نتایج مطالعه حاضر با نتایج مطالعات ذکر شده کاملاً همخوانی دارد و می توان نتیجه گرفت که میزان بروز حوادث در پسران بیشتر از دختران است. این نتایج می تواند ناشی از حس کنجکاو و بیشتر پسران نسبت به دختران باشد.

از نظر توزیع سنی نتایج مطالعه حاضر نشان داد که ۳۸/۹۷٪ آن ها زیر یک سال داشتند. میانگین سنی در کودکان پسر $1/7 \pm 1/7$ و میانگین سنی دخترها $2/07 \pm 1/65$ بود. در تمامی گروه های سنی رخداد سوانح و حوادث در کودکان پسر بیشتر از کودکان دختر بود. در مطالعه ای که در هندوستان بر روی ۳۰۹ کودک زیر ۱۰ سال انجام شد و ده سال طول کشید اکثر بیماران ۷۶/۱٪ کمتر از ۵ سال داشتند (۱۳). در مطالعه ای دیگر در استان آذربایجان شرقی که مرگ کودکان کمتر از ۵ سال را مورد بررسی قرار دادند بیشترین موارد مرگ به ترتیب در گروه سنی کمتر از ۱ ماه و تا ۱۲ ماه بوده است (۱۴) که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. این امر می تواند ناشی از عدم تعادل حرکتی کودک در سنین اول زندگی باشد.

توسط محفوظ و همکارانش در تهران نشان داد که بیشترین علت حوادث، تصادفات (۵۳/۷۸٪) گزارش شده است (۲۱). در مطالعه انجام شده توسط خدادادی و همکاران (۲۲) سوری و همکاران (۲۱) و اسماعیلی و همکاران (۲۲) نیز نتایج کاملاً مشابه و نشان دهنده این امر است که سوانح ترافیکی همچنان در اولویت حوادث قرار دارند. با توجه به تحقیقات انجام گرفته می‌توان نتیجه گرفت که بیشترین حوادث در کودکان ناشی از تصادفات بوده است.

کسب اطلاعات از منابع بیمارستانی از جمله محدودیت های این مطالعه است که منجر به کم گزارش دهی رخداد سوانح و حوادث می‌گردد و مصدومیت های خیلی جزئی که در منزل یا مراکز بهداشتی درمانی مداوا می‌شوند را در بر نمی‌گیرد. همچنین مصدومیت هایی که منجر به مرگ مصدوم در محل سانحه شده است را نیز در بر نمی‌گیرد. در خصوص سوانحی که پیش از یک نوع آسیب برای فرد ثبت شده است فقط علت اصلی ثبت شده که منجر به کم گزارش دهی نوع آسیب ها می‌شود. از جانبی نیز ممکن است برای یک فرد بیش از یک نوع سانحه در زمان های مختلف رخ داده باشد که در هر دو بار ثبت می‌گردد و این موضوع می‌تواند روی میزان بروز گزارش شده بر حسب جمعیت کودکان زیر یک سال تأثیر گذار باشد.

نتیجه‌گیری

در این مطالعه سه علت اصلی بروز حادثه در کودکان زیر ۵ سال، تصادفات خودرو، ضربه و سقوط می‌باشد و در حدود نیمی از حوادث در منزل اتفاق می‌افتد. لذا می‌بایست اقدامات احتیاطی و پیشگیرانه لازم در منازل بعمل آید.

تضاد منافع

نویسندگان متعهد می‌شوند که مقاله مذکور هیچ گونه تضاد منافع برای نویسندگان نداشته است.

تقدیر و تشکر

نویسندگان مقاله بر خود لازم می‌دانند از معاونت بهداشتی دانشگاه علوم پزشکی همدان به دلیل در اختیار قرار دادن داده‌ها تشکر و قدردانی بعمل آورند.

بر اساس نتایج پژوهش حاضر ۶۱/۷٪ حوادث در سطح شهر رخ داده بود. همچنین ۴۵/۰۷٪ از سوانح و حوادث در کودکان زیر ۵ سال در داخل منزل مسکونی رخ داده بود و بعد از آن جاده و بزرگراه‌ها با ۲۳/۹۲٪ موارد درصد قابل ملاحظه‌ای از حوادث را به خود اختصاص داده بودند. سوختگی در دختران به شکل قابل ملاحظه‌ای بیشتر از پسران بود، خشونت نیز در مصدومین پسر درصد بیشتری از درصد کل را در مقایسه با جنس مخالف به خود اختصاص داده بود. سایر مطالعات نیز نشان می‌دهند سوانح در مناطق روستایی و شهری متفاوت است (۱۴). مطالعه انجام شده توسط دکتر نقاب و همکاران در شیراز نشان داد که به طور کلی ۶۶/۳٪ حوادث در مناطق شهری و ۳۳/۷٪ آن‌ها در مناطق روستایی به وقوع پیوسته بود (۱۵). در مطالعه صمیمی و همکارانش (۱۶) نتایج نشان داد که ۵۵٪ از حوادث در کودکان شهری اتفاق افتاده بود و مطالعه مجلسی و همکارانش نیز بیان می‌کند که ۵۵/۱٪ حوادث در کودکان شهری اتفاق افتاده است (۱۷). همچنین بر اساس مطالعه Uyghur و همکارانش بر روی ۳۵۸ کودک که در ترکیه انجام شده ۸۲/۹٪ حوادث (سوختگی) در کودکان شهری بوده است (۱۵). می‌توان این گونه استدلال نمود که به دلیل فضای بسته و کوچک محل زندگی در مناطق شهری و سطح رفاه بالاتر و به تبع آن تراکم لوازم خانگی در منازل و همچنین شاغل بودن مادران احتمال رخداد سوانح در کودکان مناطق شهری بیشتر است. البته به این نکته نیز باید اشاره نمود که بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۰ میزان شهرنشینی در استان همدان ۵۹٪ است و همین موضوع می‌تواند تا حدودی اختلاف رخداد حوادث در شهر و روستا را توجیه نماید. مطالعه انجام شده توسط صمیمی و همکاران نشان داد که اکثریت قریب به اتفاق موارد سوختگی در منزل اتفاق افتاده است (۱۶). بر اساس پژوهش Mashreky و همکارانش که در بنگلادش بر روی کودکان سوختگی انجام گرفت بیشترین موارد سوختگی (۹۰٪) در منزل بود (۱۸). Thin و همکارانش نیز در مطالعه خویش بیشترین موارد سوختگی (۶۲/۳۷٪) را در منزل گزارش داده‌اند (۱۹). مطالعه انجام شده در آذربایجان غربی نشان داد که میزان سوختگی در کودکان دختر بیشتر از پسران می‌باشد و نسبت کودکان پسر به دختر ۰/۷۳ به ۱ بود (۲۰). تمامی مطالعات گزارش شده با نتایج مطالعه حاضر کاملاً همخوانی دارد. این امر ناشی از این است که کودکان عمده وقت خود را در منزل می‌گذرانند.

پژوهش حاضر نشان داد در مجموع به ترتیب تصادفات خودرویی (۲۷/۸۹٪)، ضربه (۲۲/۱۶٪) و سقوط (۱۶/۷۹٪) بیشترین رخداد حوادث را در هر دو جنس به خود اختصاص داده بودند. بین جنسیت و نوع حادثه اختلاف معنادار وجود داشت. همچنین در هر دو جنس تصادفات خودرویی بیشترین فراوانی را به خود اختصاص داد و بعد از آن ضربه و سقوط در رده بعدی قرار داشتند. تقریباً همین نتیجه در پژوهش انجام شده

References

1. Basavanta B. Community Health Nursing Textbook. Tehran: Bashari; 2003. 479-81
2. Child Accident Prevention Trust. Home accident fact Sheet (Cited 2002), PP.1-3. Available at: URL: <http://www.capt.org.uk>.
3. Adib-Hajbaghery M, Maghaminejad F. Epidemiology of patients with multiple trauma and the quality of their prehospital respiration management in kashan, iran: six months assessment. Archives of trauma research. 2014;3(2):e17150
4. Thein M, Lee BW, Bun PY. Childhood injuries in Singapore: a community nationwide study. Singapore Med J, 2005; 46(3); 116-21. PMID: 15735875
5. United Nations International Children's Emergency Fund (UNICEF). Statistics of Islamic Republic of Iran, children Under-5 mortality rate, 2007 [cited 2012 Sep 2]. Available from: http://www.unicef.org/infobycountry/iran_statistics.html.
6. Tabibi Z. Incidence, Causes and prevention of child accidents in Iran: an analysis of existing studies. Journal of Family Research. 2009;5(2);179-205. [Persian]
7. Hardelid P, Davey J, Dattani N, Gilbert R. Child Deaths Due to Injury in the Four UK Countries: A Time Trends Study from 1980 to 2010. PLoS One. 2013;8(7):e68323. PMID: 23874585 PMID: PMC3707924 DOI: 10.1371/journal.pone.0068323
8. Schwebel DC, Gaines J. Pediatric unintentional injury: behavioral risk factors and implications for prevention. J DevBehavPediatr. 2007;28(3):245-54. PMID: 17565295
9. Ghotbi M, Rafati M, Ahmadnia H, Guya M M, Hagh Azali M. Noncommunicable Disease surveillance system. 1st ed, Tehran, Sepid Barg, 2008; 155.
10. WHO. Handle life with care; Prevent violence and negligence, World Health Day, 7 April 1993; World Health Organization; Geneva 27, Switzerland; 1993, PP. 1-81.
11. Hajhashemi S. Survey of Prevalence foreign body Aspiration in infants & children in Ahvaz. The first seminar in khoramabad 1990.
12. Taheri M, Shirani M, Hashemi A, Zahedi A, Dehgani A. Epidemiology of accidents Lordegan city in 2012: A short report. Journal of Rafsanjan University of Medical Sciences. 2014;13(10):917-22. [Persian]
13. Kumar P, Chirji PT, Chittoria R. Ten years epidemiological study of pediatric burns in Manipal, India. Burns 2006; 26: 261-4. PMID: 10741592
14. Nikniaz AR, Tajadini N. Assessing the causes of under-five mortality in the health service of rural Azarbayejan. Medical Journal of Tabriz. 2006; 28(2): 113-7. [Persian]
15. Neghab M, Habibi M, Rajaeifard A, Chobine A. Accidents in the home in the city of Shiraz (2001-2003). Journal of Kermansha University of Medical Sciences. 2007;11(4):428-39. [Persian]
16. Samimi R, Fatemi MJ, Soltani M. The Epidemiological Assessment of Burn Injuries in Children Admitted to Mottahari Hospital, Tehran, 2009-2010. Iranian Journal of Surgery. 2011;19(1):1-8.
17. Helm-Seresht P, Dell-Pisheh E. Principles of Environmental Health, Chehreh publications, Tehran, 1996.
18. Uygur F, Sahin C, Duman H. Analysis of Pediatric Burns in A Tertiary Burns Center in Istanbul, Turkey. Eur J Pediatr Surg 2009; 19: 174-178. PMID: 19360545 DOI: 10.1055/s-0029-1202344
19. Mashreky SR, Rahman A, Chowdhury SM. Epidemiology of childhood burn: Yield of largest community based injury survey in Bangladesh. Burns. 2008; 34(6): 856-862. PMID: 18242869 DOI: 10.1016/j.burns.2007.09.009
20. Aghakhani N, Feizi A, Jafarizadeh H, Rahbar N, Daneshmandi M. Epidemiological study of childhood burns in Urmia, Iran. Scientific Journal of Hamadan Nursing and Midwifery Faculty 2012; 14(2): 34-9. [Persian]
21. Soori H. Epidemiological pattern of non-fatal accidents in Iran. Journal of Nursing and Midwifery Beheshti 2008; 18(60): 45-50. [Persian]
22. Esmaeili Z, Vaezzadeh N. The pattern of injuries in children under 15 years of Mazandaran. J Mazandaran Univ Med Sci 2000; 10(29): 1-6. [Persian]